Mis muud kui teine päew hakkad
minema läinud ühe suure
ja paksu kuuse otsa, härra
hakand seal oma sõnu lugema
ja ütlend wiimati „kurat
wõiks ta wõta," nõna kui
ta seda sai ütlenud oli laew
seal ja hakas tuld ja sädemid
wälja aiama, kui kubjas
seda näinud ütlend kohe,
„Jumal issa poiake" nõna kui
ta seda saand ütlend: olnud
ta kaprants pikali kuuse all
maas, ja härra oli läind
iki edasi, kubjas tulnud
hoikades ja häkades kodu
ja ei lausunud kelekise selest
sõna, härra käis iki Tallinns
ära ja tulli kodu, teisel

pääwal oli ütlenud haida=
mehele, hanna teu meestele
nisu peale nad wiiwad linna
müüa, haidamees ütles, pai
härra meil ei ole nisu tera
haitas, härra hütles, mis
sul selega asja on, sina aña
nisud peale, haidamees oli
silma weega palund, ei härra
jätnut järele, seni kui haida=
mees läinud haita waatama
ja näinud et ait nisu täis
oli olnud, siis oli teumeestele
koormad peale anud ja nisu
jäänud üle kül weel.
Nii rääkis minu wana isa
mittu korda keikele inimes=
tele.

Suures Jaanis sel, 27mal Mail 1890
T. Kuresson.